

שעושוי מלאים נושא בת-שבע

"בתייפות" של רינה שיפולד וביצועה. יחד עם משה אפרתי, אפשר לנו לעמוד על תוכני תהה של הרקונטי הראשית. שיקודה עולה פִי כמה על סגולותיה כקוריאנרטית — מכל מקום בקטע זה. משה אפרתי, בעל טופול נادر וגוף יפה, שימוש פארטוני טוב לנבי' שני' פלד. אבל הדרדריה האימה של הארכריה הבת על ידי יפתח לא הובעהraiן כראוי במחול זה הנושא את שם הגיבורה.

"אותה המראות", כוריאנרטיה של רוברטס כהן, על פי אלניה של רילקה, הוא בלט מרני במראותיו — לא במעט בזכות בעל התוארה חיים תכלת, בעל התפארה דני קרוון, והמוסיקה העמינית של נעם שרף. אהבי תי את הופעתה של נבי' לנידה הדוס, ואת הדרדריה בכ' להלה.

אבל שיא הערב היוו "שבע עי' מלאכים", על פי כוריאנרטיה המועתק ממרתה גראטהן וזה היה שיא נפלא, בעל סגנון במובן הטוב של המלה, בעל חותם שאין שני לו, מלא חדות חיים. שמחה, נעורים, לירוי עד מאד, ומודרני עד מאד. במוסיקה עשירת השראה וצלילם של צלודים של דלודים.

יש לעשות הכל על מנת למשוך קהל רב ככל האפשר אל הופעת הבלט של בת-שבע לא אני זו אג להכנותה של להרשה או של הגב' רוטשילד. אני דואג לק היל אין כקהל הישראלי הווקוק לעידוד ר' להרשה פוטיסטית — ואני כילד הישראלי שמצויה היא להראות לו בלט יפה. כל זה מתאפשר עתה הודות להתקחה של בת-שבע. והוי תרומה שאין לשער חשיבותה לחיננו המרבתוים ר' האמנוניטים.

הבנות. ברובן, עדין מפג'י רות אחרי הבוכרת. יש מה עניין פיסי, שכבר האבעתי עליו אשתי' קד' לא מוכן לי מודע רקי' ניות צערות אינן מצוות לש' מדור על... דיטה, פשוטה כי' ממשעה. ועל הרדת משקלן בשיט' שלושה או ארבעה קלין' גרים. לא התי רוצה להיכנס לפרטים אנטומיים. דבר הע' לו לול להתרשם שלא כהכה. אך תאמין לי הקוראה, ויאנין חברינו הצעמה — וקיים כל מבחינה הלכה, כי כוונתי טהורה, אם אמר כי' שוק וירך של רקי' נת חיבות להיות אבריגנו' מרגנינים. דקים כל האפשר, ואסור להן להזחיר לנו, הגוזפים, בעלי הרף כי' עשוות הן בשר וצמות, בעיקר בשר... מן הסתום אין רקנית. המוציאת באברים כבדים. מסוגה לר' חף, כמו שבאלרינה צריכה היהת לרחף; ואין הן מסוגלות להיות קלילות. ובודאי שאין מה לדבר על אשליות הפוט. החיבת להיות צמודה לגופה ולגוזה של רקדנית.

כל שאמרתי לעיל, לא אמרתי אלא על מנת להבליט. בסור' פ' של דבר, את העבדה כי' הרקונטי הראשית,גב' רינה שנינפל, דוקא מצויה ברוב התכוונות הדרשות מרקונטי' ראשית. היא קלה, היא שבירי רית, היא כבר סיימה לעצמה את הסגנון" המובהק של באלאן רינה היא מרוחפת. והיא רק היא בכל הלבקה בת 13 איש. איננה מזכירה לנו בתוניה עותה הקלות את העבודה הנ' מאומצת של תלגונילים ואמנונים שהיה עלייה להשקי. כדי להגיע לתוצאות הבוכרת.

הרכב הרפרטואר בתכנית שנייה זו התחפה בקו של "קר' שנדוו" של עלייה: "ונקוטו'" לא להלהב. אבל ניתן לנו הזדמנות לבחון את הלבקה לצד התקדר מותה בטכניקה של הריקוד;

פחות משנה אחרי הבוכרה של להקת הבלט הנושא את שמה של בת-שבע דה-ירטשילד. הצעגה לפניו השבוע תחכונית הדורשת של הלתקה. ואולי תח' פלאי לשם: לא זו בלבד שי' הופעה שנייה זו אישה אישור הלהקה במקומות זה לפניו שנה: לא והוא בצד שלחקה הצערה לא הבזיבה: אלא שבתקומת ה' עצומה — וקיים כל מבחינה

לפני ואחרי חצות מאת

ישעיהו בן-פודת

טכנית — היא מילאה את כל התקומות שתלינו בה בשעתו. אז, לפני שנות, זה כמו משבר רוח דעתן: הנה סף סוף להתקה מקצועית, מאמנת היטוב, בעלה הרכב שאינויו בקרוי, ורפרטואר מוחש היטוב. המאמצים הנוראים, הכנסים הקשים של כל המורות למבחן של חלאביב — ניתנו לנו אז להחות בהופעה שמתור להיה לתלות בה הרבה התקות.

השנה, למראה התכנית הח' דשה, שאפשר לפסק בלי נקי' פט מצפון: באמת כמה לנו להתק-בלט מקצועית. מודרנית, בעלת דמה שראוי להחכוב בה, להתקה, שאם תוסיף לעבודה בז' להחטאנו כפי שהיא עשו'ה, בז' כתה האמצעיים העזקעה ברכוניה, דה-ירטשילד משקיעת העזקעה ברכוניה, הגיע בקרוב מאד לroma'a אירוי פית. נאה, התתקומת היא, כאמור, ב' ראש וראשונה בשטה הטכני. אפ' בולטים לטובה הבוחרים. כי אין מן הסוג השבירי, ה- שקרוף, הנשי של רקדני הלתקה האירופיות — הר' מחוננים רוב הלהב. אבל ניתן לנו הזדמנות לבחון את הלבקה במשמעות בז' בклות יחסית, ובגופות שרי' ריים, אבל לא מגושמים.